

Vida Gábor

ADMIN

Ha valakinek a bürokráciától rossz álmai vannak, nem kell megijednie, normális. Az elmúlt pár év alatt annyi papírra írtam fel a nevemet, hogy megváltozott az aláírásom, van olyan bank, ahol azt mondta az okos rendszer, hogy az nem az én kézjegyem. Pedig az volt. Ha minden papírt elolvasnék, amit aláírok, semmi mással nem foglalkoznék. A *Látó* szerkesztőségében tízen dolgozunk. A munkavédelmet és a korrupció elleni harcot ellátó bizottság aktáit is én írom alá. Nincs is annyi ember, ahány bizottságot alakítani kell. Rendes bizottság legalább három tagból áll. Van egy elnök, egy titkár és egy tag. Az elnök utasítja a tagot, hogy végezzen el valamilyen feladatot, a titkár jegyzőkönyvet vesz fel. Én a végén aláírom, hogy minden rendben van.

Ám vannak kellemetlen papírok. Legutóbb a Kovács András Ferenc és a Láng Zsolt munkaszerződésének felbontására adtam utasítást, nem vagyok biztos abban, hogy a román hivatali nyelv műszavait pontosan fordítom. Nyugdíjasok lettek. Nem remegett a kezem, amikor aláírtam a papírt. Annál sokkal rosszabb élmény volt. Ha búcsúztatót ír az ember, elvégez egy munkát. Megküzd a könnyeivel, kiáll, és felolvas. A lélek halhatatlanságáról szoktunk beszélni. Marosvásárhelyi gondolataink támadnak, mint egy tüdőgyulladás. Akárhogy fordul az ember, csak szúr. Harminc évet dolgoztunk együtt ebben a szerkesztőségben. Szökött magyartanárok, mondta Markó Béla, és azt is mondta, hogy a hűségeselek.

A fiúk, mondta Gálfalvi György, amikor még én voltam a legfiatalabb. A fiúk a legzsúfoltabb irodában beszélgettek, vitatkoztak, cigarettáztak. Van egy pulóverem abból az időből, nem eszi a moly. Huszonkét éve nem dohányzom. Arra kérem a nyájas olvasót, ne mondja el senkinek, hogy nálunk szabad. Mi liberális vagyunk. Ez nem politikai állásfoglalás, ez natúr. Akárhogy csűrjük-csavarjuk a szót, az irodalom szabadság. Levesz az ember a polcról egy könyvet, és olvas. A könyvet, amelyet egy-két délután ki lehet olvasni, olykor évekig írják. Ha nem remekmű, akkor is. Ez a hűség. Ha van lélek, akkor az halhatatlan. Ha nincs, akkor is.